

ptecciois nō ex sua natura. In statu miserie
 est potētia patiēdi cū necessitate ⁊ sine volun-
 tate. In dño iesu xpo fuit patiētia ad pacien-
 dum nō in indisposita. vt in adā nec cū neces-
 sitate vt in nobis. sed cū dispositōe ad patiē-
 dum et cū voluntate potēte phibere passiōē.
 Nā cū sit duplex potētia. scz actiua et passiuua
 potētia actiua in nobis est solū subiecta vo-
 luntati. potētia passiuua nō ⁊ sequit cōditōne
 nature. In dño vero iesu potētia passiuua sic
 cur et potētia actiua fuit subiecta voluntati vt
 esset dña sui actus ⁊ sue passiōis. vt sicut vo-
 luntas nra hz dñum sui actus potēs phibe-
 re eū vel educere. ita xpi voluntas dñum ha-
 buit et potēs fuit phibere passiōē a potētia
 patiēdi assumpta vel ipam educere in actū pa-
 tiēdi. Notandū in hic fm tho. iij. pre. q. xij.
 ar. iij. q. aia xpi p̄ duplici p̄siderari. Vno
 mō fm p̄uā virtutē ⁊ naturā. Et h̄ mō sic nō
 poterat mutare corp̄ exteriora a cursu et or-
 dine nature. ita etiā nō poterat imutare p̄uū
 corp̄ a naturali dispositōe. qz aia xpi fm p̄-
 p̄tia naturā hz determinatā p̄p̄riōz ad suū
 corp̄. Alio mō p̄ p̄siderari aia xpi fm qz est
 in suū vniū verbo dei in p̄sona. ⁊ sic subde-
 bat eū p̄tati totalit̄ ois dispositio p̄p̄riū corpo-
 ris. Quia tū vnt̄ actiōis nō p̄p̄ie attribuit̄
 instrumēto s̄ p̄ncipali agenti. iō talis potē-
 tia attribuit̄ magis xpo verbo dei. q̄ aie xpi.
 Dixim⁹ ista p̄cludētes qz potuisset xps phi-
 bere passiōē s̄ pati voluit vt p nobis satisf-
 faceret. Et vt in q̄ tho. iij. pre. q. lvi. qz pas-
 sio illa assumpta fuit voluntarie p̄pter finē libe-
 ratōis hoim a pctō. Iō tantā q̄ritatē dolo-
 ris assūpsit q̄ esset p̄portionata magnitudini
 fructus ei⁹ q̄ inde seq̄bat. S; arguit̄ pleriqz
 cōtra dicta asserētes xpm de necessitate fuisse
 passum. Primo ex p̄re nra q̄ p̄ ei⁹ passiōē li-
 berari sum⁹. fm illō Jo. iij. c. Sicut moises
 exaltauit serpenē in deserto sic oportet et al-
 tari filiū hois vt ois q̄ credit in eū nō pereat
 s; habeat vitā eternā. qd̄ qd̄ de exaltatōe in
 cruce intelligit̄. Scdo ex p̄re ipi⁹ xpi q̄ p hu-
 militatē passiōis meruit gloriā exaltatōis.
 iuxta illud Luc. vltio ca. Hec oportuit pati
 xpm ⁊ ita intrare i gloriā suā. Tercio ex p̄re
 dei cui⁹ distinctio circa passiōē xpi fuit p̄re-
 nunciata in scripturis ⁊ p̄figurata in obser-
 uantia veteris testamētū fm qz dicit̄ Luc. xxij.
 ca. Fili⁹ quidē hois vadit fm qz distinctū ē
 de eo. Et Luc. vltio. c. Hec sunt verba q̄ locu-
 tus sum cū ad huc essem vobiscū. qm̄ necesse
 est impleri oia q̄ scripta sunt i lege moisi ⁊ p̄phe-
 tis et psalmis de me. et qm̄ scriptū est. qm̄ o-
 portebat pati christū ⁊ resurgere a mortuis.

Pro declaratōe istoz notāde sunt de necessa-
 rio tres distinctōes. Prima est Alexātri in
 iij. summe q̄ ait. Qz fm Aristo. v. metaphy.
 Necessariū dicit̄ q̄tuor modis fm q̄tuor ges-
 nera causarū. Est enī necessitas fm causam
 formālē fm qz dicit̄ calidū de necessitate calefa-
 cir siue paties de necessitate patit̄. Et ē neces-
 sitas fm cām materialē scdm qz dicit̄ qz calidū
 in summo necesse est fieri ignē fm qz diceret̄
 qz passibile in summo necesse est pati. Et ē ne-
 cessitas fm cām efficiētē q̄ vocat̄ necessitas
 fm violentiā fm qz dicit̄ qz lapidē fortit̄ impul-
 sum necesse est moueri. Et est necessitas fm
 cām finalē fm qz dicit̄ qz ferrā necesse ē eē ex fer-
 ro et calibe eo qz est ad diuidendū dura et so-
 lida In dño ḡ iesu xpo fuit necessitas ad mo-
 reindū fm rōem cāe finalis solū. Ut enī dicit̄
 ad Galathas. iij. c. Visit̄ deus filiū suū vt
 nos redimeret. Ita redeptio nō potuit eē ni-
 si p̄ satisfactiōē. nec satisfactio nisi p̄ passio-
 nē. Nō aut̄ fuit i xpo necessitas ad moriendū
 fm rationē cause efficiētis. qz nulla cā creata
 poterat eū cogere ad moriendū. Nec neces-
 sitas fm rōem cāe materialis qz illa ē neces-
 sitas p̄tracta ex vicio p̄pagatōis i nobis. nec
 necessitas fm rōem cāe formalis qz illa nō p̄t
 prohiberi nec est voluntaria. Et de xpo dicit̄
 Jo. damascen⁹. Qz passiōes ⁊ si fm legē na-
 ture fiebāt in eo nō in coacte sed voluntarie.
 Sed a distinctio. qz est necessitas immutabi-
 litatis et necessitas coactionis vel phibitio-
 nis. Necesse fuit xpm mori necessitate imu-
 tabilitatis. qz immutabilit̄ voluit mori. neces-
 sitate vero coactōis vel phibitōis minime.
 Tercia distinctio fm Ansel. i. q. li. cur deus
 hō. in. c. xvij. Qz est necessitas p̄cedēs q̄ cā est
 vt sit res. Et est necessitas sequēs quā res fa-
 cit. p̄cedens ⁊ efficiēs est necessitas cū dicit̄ celū
 volui qz necesse est vt voluāt. Sequēs vero
 et q̄ nihil efficit sed fit. Cū dico te ex necessita-
 te loq̄ cū loq̄ris. Cū enī hoc dico significo te
 nihil facere posse vt dū loq̄ris nō loq̄ris. nō
 qz aliqd̄ te cogat ad loquendū. Nā violentia
 naturalis p̄ditōis cogit celū volui. te p̄o nul-
 la facit necessitas loq̄. Sed vbicumqz est p̄ce-
 dens necessitas et sequēs. nō aut̄ vbi sequēs
 ibi statim et p̄cedens. Possumus nāqz dice-
 re necesse est celū volui quia voluitur. Sed
 nō similiter est verū. iccirco te loqui qz neces-
 se est vt loquaris. Ista sequēs necessitas cur-
 rit p̄ oia t̄p̄a hoc mō. Quicqd̄ fuit necesse est
 fuisse. Quicqd̄ est necesse est esse. Quicqd̄ fu-
 turum est necesse est esse futurū. Si vis ergo
 oim q̄ xps fecit et q̄ passus est verā scire neces-
 sitatē. scio oia ex necessitate fuisse. qz ipse voluit